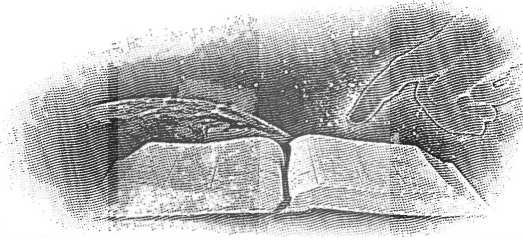

BÀI HỌC 9

SỰ TẠO THẾ: SÁNG THẾ KỶ LÀ NỀN TẢNG, PHẦN 2

CÂU GỐC: “Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, Bầu trời giải tỏ công việc tay Ngài làm” (Thi thiên 19:1).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Gióp 26:7-10; Sáng thế Ký 1-2; Sáng thế Ký 5; Sáng thế Ký 11; 1 Sử Ký 1:18-27; Ma-thi-ơ 19:4, 5; Giăng 1:1-3.

Nhiều nhà tư tưởng vĩ đại đã tìm được nguồn cảm hứng từ Kinh Thánh để khám phá thế giới mà Đức Chúa Trời dựng nên; kết quả là khoa học hiện đại đã ra đời. Những người như Johannes Kepler, Isaac Newton, John Ray, Robert Boyle và các nhà khoa học vĩ đại thuở ban đầu khác tin rằng công trình của họ lại còn tiết lộ nhiều hơn về công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời.

Tuy nhiên, sau Cách mạng Pháp, khoa học của thế kỷ XIX bắt đầu có một vũ trụ quan mới, họ chuyển cách nhìn thế giới qua ống kính thần học sang cái nhìn dựa trên chủ nghĩa thiên nhiên và chủ nghĩa duy vật, và không còn chỗ cho siêu nhiên. Những ý tưởng triết học này đã được Charles Darwin phổ biến qua tác phẩm Bản Về Nguồn Gốc Mọi Loài – *On the Origin of Species* (1859). Kể từ thời điểm đó, khoa học ngày càng xa rời nền tảng Kinh Thánh của mình, dẫn đến việc diễn giải lại cách quá đáng câu chuyện Sáng Thế.

Có phải Kinh Thánh dạy một quan điểm cổ hủ, thiếu khoa học về vũ trụ học? Có phải sự tường thuật của Kinh Thánh chỉ là vay mượn từ các quốc gia ngoại giáo xung quanh? Có phải Kinh Thánh bị hạn hẹp về mặt văn hóa bởi vị trí và thời gian của nó, hay, phải chăng bản chất được soi dẫn của Kinh Thánh đã nâng chúng ta lên một tầm nhìn cao hơn về nguồn gốc của mọi loài là hoàn toàn nằm trong khuôn khổ thiêng liêng của nó?

Đó là một vài chủ đề chúng ta sẽ thảo luận trong bài học tuần này.

1. MỘT ĐỊA CẦU PHẪNG?

Ngày nay người ta thường cho rằng trong thế giới cổ đại con người nghĩ rằng trái đất phẳng. Tuy nhiên, hầu hết mọi người, vì nhiều lý do chính đáng, đã hiểu rằng trái đất hình tròn. Vậy mà cho đến ngày nay, có một số người vẫn cho rằng chính Kinh Thánh đã dạy rằng trái đất phẳng.

Đọc Khải huyền 7:1 và 20:7, 8. Các câu này cho chúng ta thấy gì? Quan trọng hơn thế nữa, chúng có cho thấy một địa cầu phẳng không?

Sứ đồ Giăng, tác giả của những văn bản này, đang viết các lời tiên tri về thời kỳ cuối cùng của nhân loại, ông mô tả “bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại” (Khải huyền 7:1). Ông lặp lại chữ “bốn” ba lần để nói lên vị trí của các thiên sứ vào bốn hướng của địa bàn.

Nói cách khác, Giăng sử dụng lối chữ tượng hình, như cách chúng ta ngày nay khi nói, thí dụ, “mặt trời đang lặn” hay rằng con gió “nổi lên từ hướng đông.” Nếu cứ chú tâm vào cách giải thích theo nghĩa đen của những lời tiên tri này khi bối cảnh cho thấy một ý tưởng tượng trưng của các hướng đông, tây, nam, bắc, là đã đưa các đoạn này ra khỏi bối cảnh và làm cho chúng dạy một điều gì đó mà chúng không có chủ đích ấy. Rốt lại, như khi Đức Chúa Giê-su phán, “Vì từ nơi lòng mà ra những ác tưởng, những tội giết người, tà dâm, dâm dục, trộm cướp, làm chúng dối, và lộng ngôn” (Ma-thi-ơ 15:19), Ngài không đang nói về tâm lý loài người, hay nghĩa đen của lòng người. Chúa đã dùng một lối nói để nói lên một quan điểm đạo đức.

Đọc Gióp 26:7-10; và Ê-sai 40:21, 22. Các câu này dạy gì cho chúng ta về tính chất của địa cầu?

Trong Gióp 26:7, trái đất được mô tả là bị treo lơ lửng trong không gian, “Chúa trải bắc cực ra trên vùng trống, Treo trái đất trong khoảng không không.” Và Gióp 26:10, trái đất là một hình cầu, “Ngài đã vẽ một vòng tròn trên mặt nước, Cho đến nơi giới cực của ánh sáng và tối tăm giáp nhau.” Và Ê-sai 40:22 tuyên bố, “Ấy là Đấng ngự trên vòng trái đất này, các dân cư trên đất như cào cào vậy. Chính Ngài là Đấng giương các từng trời ra như cái màn, và giương ra như trại để ở.”

Đặt mình vào vị trí của một người sống cách đây hàng ngàn năm. Bằng chứng nào bạn có được để biết trái đất di chuyển? Hay bạn sẽ tìm thấy bằng chứng rằng nó đứng yên là để tin hơn? Hoặc bằng chứng nào cho bạn thấy rằng nó bằng phẳng, hoặc tròn?

2. SỰ TẠO THỂ TRONG VĂN CHƯƠNG THỜI CỔ

Các nhà khảo cổ đã tìm thấy những văn bản từ thời cổ Ai Cập và Cận Đông có chứa các lịch sử nguyên thủy của sự sáng tạo và trận đại hồng thủy. Điều này đã khiến một số người đặt câu hỏi liệu tường trình của Sáng thế Ký có thể nào đã được vay mượn từ các văn hóa này hoặc có thể chịu ảnh hưởng từ các văn hóa ấy chăng? Điều ấy có thể nào xảy ra chăng?

Đọc Sáng thế Ký 1 đến 2:4, và sau đó đọc những đoạn trích từ thư hùng ca *Atra-Hasis*: “Khi các thần thay vì con người / Đã làm việc, chịu nặng gánh, / Gánh của các thần quá nặng, / Công việc nhọc nhằn, rắc rối nặng nề / . . . ‘Hãy để nữ thần cứu mang tạo ra con cái, / Và hãy để con người chịu gánh nặng của các thần!’ . . . Geshtu-e, một vị thần có trí thông minh, / Chúng giết nhau trong hội đồng của chúng. / Nintu trộn đất sét / Với máu và thịt của chính mình. . . .” – Stephanie Dalley, *Những Huyền Thoại từ Mesopotamia: Sự Tạo Thể, Trận Đại Hồng Thủy, Gilamesh Và Các Thần Khác* (New York: Oxford University Press, 1989), trang 9, 14, 15. Bạn có thể thấy những sự khác biệt nào?

Tuy có những điểm tương đồng trong các câu chuyện trên (chẳng hạn như người được làm bằng đất sét), sự dị biệt thì rất rõ ràng.

(1) Trong *Atra-Hasis*, con người làm việc cho các thần để các thần có thể nghỉ ngơi. Trong Sáng thế Ký, Đức Chúa Trời dựng nên địa cầu và mọi thứ trong đó cho con người, họ là đỉnh cao của sự sáng tạo, và rồi Ngài nghỉ với họ. Trong Sáng thế Ký, con người cũng được đặt trong một khu vườn và được mời đến để cùng chung sống với Đấng Tạo Hóa và chăm sóc các công trình sáng tạo của Ngài – một khái niệm không tìm thấy trong *Atra-Hasis*.

(2) Trong *Atra-Hasis*, một vị thần nhỏ bị giết và máu của thần ấy được trộn với đất sét để tạo thành bảy nam và nữ. Trong Sáng thế Ký, trước tiên, A-đam được “nắn” nên bởi Đức Chúa Trời, và chính Ngài hà sinh khí vào người, và sau đó người nữ được “dựng” nên để “giúp đỡ” cho người”. Đức Chúa Trời không dựng nên A-đam và Ê-va từ máu của một vị thần bị giết chết.

(3) Không có dấu hiệu xung đột hoặc bạo lực trong bài tường trình của Sáng thế Ký, như đã thấy trong câu chuyện *Atra-Hasis*.

Tường trình của Kinh Thánh là tuyệt vời trong việc mô tả một Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng ban cho nhân loại một mục đích đáng cao trọng trong một thế giới hoàn hảo. Sự khác biệt căn bản này đã khiến các học giả kết luận rằng, cuối cùng, đây là những tường trình hoàn toàn khác nhau về câu chuyện tạo thể.

Một số người đã lập luận rằng, qua các thời đại, những câu chuyện sáng thế và trận đại hồng thủy đã được lưu truyền, dựa trên những gì thực sự đã xảy ra (do đó có một số điểm tương đồng) nhưng bị biến dạng theo thời gian. Ngược lại, Môi-se, dưới sự soi dẫn của Đức Thánh Linh, đã tiết lộ những gì đã thực sự diễn ra. Tại sao lời giải thích này thích hợp hơn trong việc nhận thức của một vài điểm tương đồng, hơn là tư tưởng cho là Môi-se mượn từ các truyền thuyết này của các ngoại giáo?

3. SÁNG THỂ KÝ VÀ NGOẠI THUYẾT

Hoàn toàn không hề chịu ảnh hưởng của những huyền thoại hay truyền thuyết về sự sáng tạo theo các ngoại giáo của thời cổ, Sáng thể Ký dường như đã được viết để bác bỏ những huyền thoại đó cùng tư tưởng xa cách Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của họ.

Đọc Sáng thể Ký 1:14–19. Những vật xuất hiện trong ngày thứ tư được diễn tả thế nào và nhiệm vụ của chúng là gì?

Các chữ “mặt trời” và “mặt trăng” thời cổ đại chắc chắn đã bị tránh không được dùng vì trong tiếng Hê-bơ-rơ, đó là tên (hay có liên quan với) của các vị thần mặt trời và mặt trăng của vùng Cận Đông và Ai Cập thời cổ. Sáng thể Ký dùng các chữ “vì sáng lớn” và “vì sáng nhỏ hơn” cho thấy chúng được dựng cho một lý do cụ thể (Sáng thể Ký 1:14, 15). Qua các câu Kinh Thánh ấy, chúng ta thấy rất rõ rằng mặt trời và mặt trăng không phải là các vị thần mà là các vật tạo tạo với các chức năng thiên nhiên như chúng ta hiểu ngày nay.

Đọc Sáng thể Ký 2:7, 18–24. Việc Đức Chúa Trời tạo dựng A-đam và Ê-va cho thấy một mối tương quan mật thiết của Ngài với họ như thế nào?

Các thần thoại Cận Đông cổ đại đều cùng mô tả sự tạo dựng của con người như là một suy nghĩ lại, là kết quả từ việc muốn dựng họ để giúp đỡ dẫn cực nhọc trong sự lao động của các vị thần. Khái niệm thần thoại này hoàn toàn mâu thuẫn với tư tưởng trong Kinh Thánh rằng con người được Đức Chúa Trời giao trách nhiệm quản trị đất trong tư cách là những kẻ được Chúa phó toàn quyền. Trong Kinh Thánh, không một điều nào nói lên rằng việc dựng nên con người là một việc chợt nghĩ ra. Sự dựng nên loài người, qua bao tiến trình ghi lại trong Kinh Thánh, họ mới được dựng nên, và sự tạo dựng họ là cao điểm của chương trình tạo thế. Điều ấy cho thấy sự khác biệt rõ ràng giữa bản tường trình của Kinh Thánh và của ngoại giáo thực sự là thế nào.

Sáng thể Ký, do đó, trình bày một bản thảo về sự tạo thế đúng và chống lại các huyền thoại của thế giới cổ đại. Tác giả Môi-se đã sử dụng một số từ ngữ và ý tưởng không giống như các khái niệm ngoại giáo. Và ông đã làm điều này bằng cách đơn giản là bày tỏ sự hiểu biết của Kinh Thánh về thực tại, và về vai trò và mục đích của Đức Chúa Trời trong sự Tạo thế.

Hàng ngàn năm trước, câu chuyện tạo thế trong Kinh Thánh đã xảy ra mâu thuẫn với văn hóa thịnh hành của thời ấy. Ngày nay, câu chuyện tạo thế trong Kinh Thánh cũng mâu thuẫn với văn hóa thịnh hành thời nay. Tại sao chúng ta không lấy đó làm ngạc nhiên?

4. SỰ TẠO THỂ VÀ THỜI GIAN

Đọc Sáng thế Ký 5 và 11. Kinh Thánh ghi lại lịch sử loài người từ A-đam đến Nô-ê và từ Nô-ê đến Áp-ra-ham như thế nào?

Có một yếu tố làm cho các gia phả này trở nên độc nhất duy chỉ có trong Kinh Thánh: chúng chứa yếu tố thời gian, khiến một số học giả gọi chúng là “liệt kê thứ tự dòng dõi” chính xác. Chúng có sự liên hệ gắn liền với nhau bằng thời gian, do đó khi “Người Một sống bao nhiêu năm thì người ấy sinh Người Hai. Rồi Người Một sống thêm bao lâu nữa sau khi sinh Người Hai và các con trai con gái khác.” Sáng Thế Ký đoạn 5 thêm cụm từ công thức, “vậy Người Ấy hưởng thọ được số bao nhiêu năm.” Hệ thống nối liền nhau này ngăn việc có một thể hệ nào bị xóa bỏ hoặc thêm vào. Sáng thế Ký 5 và chứa một dòng dõi liên tục, như được chứng thực bởi 1 Sử ký 1:18–27, trong đó không có các thể hệ được thêm hoặc thiếu. Theo cách này, tự Kinh Thánh giải thích chính Kinh Thánh.

Trong gần 2000 năm, các nhà nghiên cứu Kinh Thánh Do Thái cũng như Cơ Đốc giáo đã giải thích các câu Kinh Thánh này thể hiện lịch sử và là một cách để xác định ngày của trận Đại Hồng Thủy và tuổi của trái đất, ít nhất là từ bây ngày của công trình Tạo thế như đã được mô tả trong Sáng thế Ký 1 và 2.

Trong những thập niên gần đây, đã có những nỗ lực tìm cách diễn giải lại Sáng thế Ký 5 và 11 để chúng phù hợp với những thời kỳ khảo cổ lâu dài hơn cho đúng theo khảo cổ và lịch sử đã giải thích (bởi loài người là những kẻ thường nhầm lẫn). Điều này đặt ra những câu hỏi nghiêm túc về sự đáng tin cậy vào những điều Kinh Thánh ghi lại.

Nhưng nếu chúng ta hiểu khái niệm về thời gian và tiến trình của Đức Chúa Trời qua lịch sử, chúng ta phải nhận ra rằng hai đoạn này là “vừa lịch sử và vừa thần học, liên kết A-đam với toàn thể nhân loại, và Đức Chúa Trời với con người trong cõi không gian và thời gian. Sáng thế Ký đoạn 5 và 11:10–26 cung cấp khung thời gian và chuỗi liên kết con người của Đức Chúa Trời với người đàn ông mà Ngài tạo dựng ở vào cao điểm của sự Tạo thế kéo dài sáu ngày của hành tinh này.” – Gerhard F. Hasel, “Sự Liệt Kê Thứ Tự Dòng Dõi của Sáng Thế Ký 5 và 11,” trong quyển *Nguồn Gốc 7/2* [1980], tr. 69.

Tuy các đoạn này của Kinh Thánh được chép xuống cho những lý do hữu ích và quan trọng, sứ đồ Phao-lô nói gì trong 1 Ti-mô-thê 1:4 và Tít 3:9 mà chúng ta cần ghi nhớ khi thảo luận về các đoạn này?

5. SỰ TẠO THỂ TRONG KINH THÁNH

Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây và viết xuống tác giả mỗi câu nhắc gì về Sáng thể Ký từ đoạn 1 - 11:

Ma-thi-ơ 19:4, 5 _____

Mác 10:6-9 _____

Lu-ca 11:50, 51 _____

Giăng 1:1-3 _____

Công vụ 14:15 _____

Rô-ma 1:20 _____

2 Cô-rinh-tô 4:6 _____

Ê-phê-sô 3:9 _____

1 Ti-mô-thê 2:12-15 _____

Gia-cơ 3:9 _____

1 Phi-e-rơ 3:20 _____

Giu-đe 11, 14 _____

Khải huyền 2:7; 3:14; 22:2, 3 _____

Đức Chúa Giê-su và tất cả các tác giả Tân Ước đều coi Sáng thể Ký đoạn 1 đến 11 là lịch sử đáng tin cậy. Chúa Giê-su nói đến các tác phẩm của Môi-se và sự dựng nên người nam và người nữ (Ma-thi-ơ 19:4). Phao-lô nhiều lần nhắc đến câu chuyện tạo thể để chứng minh những điểm thần học mà ông đưa ra trong các thư tín của mình. Ông tuyên bố với những người uyên bác ở thành A-thên, “Đức Chúa Trời, đã dựng nên thế giới và mọi vật trong đó, là Chúa của trời đất, chẳng ngự tại đền thờ bởi tay người ta dựng nên đâu”, (Công vụ 17:24). Theo những cách này, các tác giả Tân Ước xây dựng trên bản chất nền tảng của Sáng thể Ký để cho người đọc hiện đại thấy tầm quan trọng của sự kiện thật này.

Đọc, thí dụ, Rô-ma 5. Gần chục lần, Phao-lô nói đến một liên kết trực tiếp từ A-đam đến Đức Chúa Giê-su (Xem Rô-ma 5:12, 14-19). Ấy là ông cho là có một sự hiện hữu thật của một nhân vật A-đam trong lịch sử. Và có Phao-lô đứng cùng phía với sự khẳng định này đã mang tổn hại nghiêm trọng cho trường phái muốn giải thích sự sáng tạo bằng một mô hình tiến hóa và muốn thay thế cách giải thích theo các lời đã chép lại trong Sáng thể Ký.

Nếu các tác giả Tân Ước, được truyền cảm hứng bởi Đức Thánh Linh và bởi chính Đức Chúa Giê-su, đã xem câu chuyện tạo thể là lịch sử đáng tin cậy, thì tại sao chúng ta lại đại dốt dựa trên những tuyên bố của con người, vốn là giống đã sa ngã, mà không làm tương tự như các tác giả Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Kinh Thánh là lịch sử toàn diện nhất và mang tính chỉ dẫn nhất mà loài người có được. Kinh Thánh luôn tươi mới nhờ được tưới bởi nguồn suối vĩnh cửu của chân lý, và bởi bàn tay thiên thượng bảo tồn sự thuần khiết của Kinh Thánh qua mọi thời đại . . . Chỉ ở đây, chúng ta mới có thể tìm thấy một lịch sử của dòng dõi mình, không bị ảnh hưởng bởi định kiến kỳ thị và sự kiêu căng của của con người.” – Ellen G. White, *Testimonies for the Churh*, trang 25.

“Tôi đã được chỉ cho thấy rằng không có lịch sử Kinh Thánh, địa chất học không thể chứng minh được gì. Các di vật được tìm thấy trên trái đất cho thấy bằng chứng về tình trạng khác biệt của tạo vật ở nhiều khía cạnh so với hiện tại. Những thời điểm về sự hiện hữu của chúng, và những thứ này có mặt trong trái đất bao lâu, chỉ có thể hiểu được qua lịch sử của Kinh Thánh. Có thể là vô tư khi phỏng đoán thời gian bên ngoài lịch sử của Kinh Thánh, nếu giả định của chúng ta không mâu thuẫn với các sự kiện được tìm thấy trong Kinh Thánh. Nhưng khi con người không kể đến lời Chúa về lịch sử sáng tạo và tìm cách giải thích cho các tác phẩm sáng tạo của Đức Chúa Trời bằng các nguyên tắc của sự tự nhiên, thì họ đang ở trong một đại dương vô bờ của sự vô định. Làm thế nào Đức Chúa Trời hoàn thành công việc sáng tạo trong sáu ngày theo nghĩa đen, Ngài chưa bao giờ tiết lộ cho người phàm. Những tác phẩm sáng tạo của Ngài cũng không sao cho chúng ta hiểu thấu, chẳng khác chi sự hiện hữu của Ngài.” – Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, quyển 3, trang 93.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Khi các giải thích của khoa học về thực tế hiện tại – những gì có thể được thực hiện, được nghe, được nhìn, được thử nghiệm và thử nghiệm trở lại – đẩy những tranh luận và tranh cãi, thế mà tại sao nhiều người lại chẳng thấy cần phải hồ nghi mà còn chấp nhận vô điều kiện mọi tuyên bố khoa học về các sự kiện được cho là xảy ra hàng triệu hoặc thậm chí hàng tỷ năm trước?
2. Khoa học hiện đại hoạt động dựa trên giả định (nghe rất hợp lý) rằng chúng ta không thể dùng các phương thức siêu nhiên để giải thích các sự kiện tự nhiên. Ấy là, bạn không thể cố gắng giải thích, thí dụ, tuyên bố rằng nguyên do gây một nạn đói là bởi vì một phù thủy đã nguyên rủa trên đất. Tuy nhiên, phương thức này vẫn có những hạn chế của nó khi dùng nó để biện luận về công trình sáng tạo như đã được mô tả trong Sáng thế Ký. Nói cách khác, những gì ghi lại trong Sáng Thế Ký là một sự kiện hoàn toàn siêu nhiên. Và nếu bạn tự động loại trừ siêu nhiên là công cụ của việc sáng tạo, thì tại sao bất kỳ mô hình nào khác mà bạn nghĩ ra, nếu cần, cũng sẽ sai?